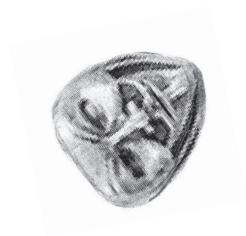

Tomáš Peřina

TAM UVNITŘ

NĚCO JE!

ILUSTRACE František Skála

Tomáš Peřina
TAM UVNITŘ NĚCO JE
Ilustrace František Skála.

Grafická úprava a sazba Vladimír Vimr.
Odpovědný redaktor Richard Klíčník.
Jazyková redakce Tereza Klíčník Verecká.
Korektury Eva Brucknerová.
Technický redaktor Milan Dorazil.
V roce 2023 vydalo nakladatelství ARGO,
Miličova 13, 130 00 Praha 3,
www.argo.cz, argo@argo.cz,
jako svou 5233. publikaci.
První vydání.
Vytiskla tiskárna PBtisk.
ISBN 978-80-257-4130-6

Něco v té knížce číhá,
něco tam uvnitř je!
Není to pouhá kniha...
Vycouvám z pokoje,

rychle zas vypnu světlo,
vklouznu do něčích bot,
snad mě to nezaslechlo!
Chodbou jak o závod,

po schodech, po ulici,
na opačný břeh Labe,
na venkov k mému strýci,
neboť je analfabet.

Vteřiny střemhlav běží
 pryč z toho pokoje.
Kniha tam jen tak leží,
však uvnitř něco je...

Z Karkulky už je velká slečna,
navíc ne zcela ošklivá.
Ozbrojená a nebezpečná,
s košíčkem plným střeliva.

K tomu dvě velké, bystré uši,
s gigantickýma očima.
Také, jak čtenář správně tuší,
obrovské, ostré zuby má.

Po slavném vlčím přepadení,
kteréžto líčí pohádka,
ve vlkodlačici se mění...
nadchází pomsta přesladká.

Je z ní teď ženská jako hrana,
rozhodně žádná křehule,
hrozivá, vlky obávaná,
ukrutná Rudá Karkule.

Mořský vlk v pruhovaném tričku,
všemocný rudý vlčí mág
netroufnou si už na babičku
(přece je s ní ten zabiják!).

Choulí se v norách, šednou děsem,
s kňučením ohon svēsili.
Vlci se bojí chodit lesem.
Dokonce i ti zvlčili.

POKLAD

Podkroví, kam si chodím hrát,
mění se, když se připozdívá,
na takový ten starý hrad,
ve kterém se vždy poklad skrývá.

Ochomýtám se tam i tady
pátraje, kam ho mohli schovat.
Koukám i potmě ze zahrady,
nespatřím-li ho probleskovat.

Konečně blýskl úzkou škvírou
v pootevřeném vikýři,
půda je náhle cítit sírou,
za oknem krouží upíři,
z kostela právě půlnoc tloukla,
objevila se strašná saň...
„Přístup k mým truhlám,“ páru foukla.
„Smíš si z nich nabrat jednu dlaň.“

„Varuji tě však, drzé štěně,
všechno mám přesně zvažené,
vezmeš-li více nebo méně,
okusíš mého plamene!“

Koktal jsem: „Dík, já radši půjdu.“
Přibouchla víka od truhel,
zavířil prach a zakryl půdu,

saň

HE - HE -

P Č Í Í Í...

a
jsem
na uhel.

$\frac{10}{11}$

Potkal jsem čubčího syna,
co chtěl být superhrdina.
Bojoval v upnutém trikotu
s armádou monster a robotů.

I když to byla fakt psina,
nedělalo to dobrotu...

„Podívej se, čubčí synu,
povím ti to na rovinu,
nehraj si tu na hrdinu,
mysli trochu na rodinu!

Čubčí otec, čubčí matka
toužili mít syna spratka,
dokaž jim svou lásku zlem,
buď jim dobrým zlosynem.“

S křikem se v potu vzbouzím ze sna,
neboť mě kolem ledničky
honila v tom snu strašná mlsná
kazící mléčné jedničky.

V tomhle snu černém jako kazy
míhaly se mi pod víčky
mrazáky, které v zádech mrazí,
třaslavá želé, rakvičky.

Co když se večer vrátí zpátky
prokletá mlsná, spánek sladký...
mdloby se o mě pokouší.

Dej Bůh, ať v klidu zestárnu,
aniž bych potkal cukrárnu,
dům hrůzy nejhorší.

